

Selvfølgelig kan man opspare dem under hovedpuden eller under madrassen, men det er nok næppe tilrådeligt. Selv hvis man går hen og køber hus for pengene, er man jo afhængig af prisernes udvikling, konjunkturer osv. Så der er altså tale om held og uheld, lykke og ulykke, som vi før har talt om i debatten – også i så fald.

Statsministeren talte om større trykthed for den enkelte pensionsopsparer, og jeg kan ikke være mere enig. Jeg har lyst til at tilføje en ting. Hvis man nu går videre med den tanke, som flere ordførere fra begge yderfløje af salen har talt om, at den enkelte pensionsopsparer i ATP og i LD skulle have sine penge udbetalt, hvordan ville de så mon blive forvaltet af den enkelte opsparer? Mon ikke nioghalvfems komma en eller anden procent ville anbringe dem dér, hvor de mente det gav størst udbytte? Hvor ville så den risikovillige kapital, som de store fonde dog repræsenterer, som de bruger en del procent af deres formuer til, og som de forvalter udmærket, hvor ville den grønne politik i den pengeanbringelse blive af?

Tro dog ikke på, at enkeltpersonen havende sine opsparede pensionsmidler hos sig selv ville anbringe dem idealistisk. Selvfølgelig ville vedkommende i alle disse tilfælde, som jeg har nævnt, nær ved 100 pct., anbringe dem egoistisk. Derfor er der samfundsmæssigt ikke noget vundet, og derfor kan jeg slet ikke forstå dem, der står til venstre for Socialdemokratiet, at de kan tænke den slags tanker.

Så har jeg sluttelig en replik til hr. Thulesen Dahl, som opererede videre med, hvad jeg havde sagt om, hvem det er, der skal bestemme, om det er de mange, der skal have den endelige afgørelse, eller om det er tillidsmændene m/k, herunder politikere, bestyrelser osv., som skal bestemme.

For at der ikke skal dannes myter om CD's holdning i denne sag skal jeg understrege, at der overhovedet ikke kan være tvivl om, hvor ansvaret ligger. Det ligger hos dem, som det er blevet uddelegeret til i det repræsentative demokrati.

Det, jeg var inde på, var, at jeg ikke kunne forstå, at hr. Aage Frandsen & Co. tror, at de gør en hel masse pensionsopsparende – og dem er der jo mange af – en stor tjeneste ved det krav om næsten absolut åbenhed og absolut demokrati; det var det, jeg tidligere på eftermiddagen rede-gjorde for er umuligt. De tror, at de gør de pågældende opsparende en tjeneste, og jeg hævder, at disse mange mennesker slet ikke ønsker

denne tjeneste. Det er derfor, jeg pegede på, at man var ude i et ærinde, som er mere luftigt, end godt er, og for os, der må være lidt mere realistiske, er der ingen farbar vej i den dagsorden, som SF her har foreslået.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemming

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 55 af Aage Frandsen (SF) (se foran) forkastedes, idet 12 (SF og FP) stemte for, 91 (S, V, KF, RV, CD og (ved en fejlfestemning) 2 (FP)) imod; 6 (EL og DF) stemte hverken for eller imod.

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 56 af Kristian Thulesen Dahl (DF) (se foran) forkastedes, idet 31 (V, FP og DF) stemte for, 61 (S, SF, RV, EL og CD) imod; 11 (KF) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af lovforslag nr. L 225: Forslag til lov om ændring af lov om godtgørelse i forbindelse med indsamling af blyakkumulatorer og hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier), lov om afgift af blyakkumulatorer og hermetisk forseglede nikkel-cadmium-akkumulatorer (lukkede nikkel-cadmium-batterier) og lov om ændring af lov om registreringsafgift af motorkøretøjer m.v.

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 27/3 96).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lis Greibe (S):

Som et af mange tiltag for at skåne miljøet blev i 1995 vedtaget love, der skulle fremme indsamlingen af blyakkumulatorer og nikkel-cadmium-batterier. En afgiftslov dannede grundlag